

Over de Polakken

Henriette Polak-Schwarz

Op 28 april 1972 opende mevrouw Henriette Polak-Schwarz (1893-1974) officieel het Leo Polak Huis, een 'bejaardentehuis' en verpleeghuis voor niet-kerkelijken. Het huis werd vernoemd naar haar in de oorlog overleden echtgenoot.

Als welgestelde fabriekseigenaar zette Henriette Polak-Schwarz zich in voor kunstenaars, wetenschappers en niet-kerkelijke ouderen. Daarnaast is ze wel de moeder van het Humanistisch Verbond genoemd, vanwege haar belangrijke rol bij de oprichting van deze vereniging. Zij was medeoprichter en geldschieter van verschillende humanistische tehuizen voor ouderen, waaronder het Leo Polak Huis.

Leo Polak

Haar echtgenoot Leo Polak (1880-1941) was rechtsgeleerde, filosoof en anti-religieus vrijdenker. Vanaf 1925 was hij hoogleraar wijsbegeerte, eerst in Leiden en later in Groningen. Hij ontwikkelde zich tot invloedrijk humanistisch denker, (radio) spreker en volksverheffer op zowel nationaal als internationaal niveau. In 1941 overleed hij in concentratiekamp Sachsenhausen.

Het gezin Polak en de oorlog

Henriette en Leo waren allebei van Joodse komaf. Ze hadden drie dochters: Bettina, Jetteke en Ans. Jetteke is, evenals veel andere familieleden omgebracht in een concentratiekamp. Bettina en Ans waren evenals Moeder Henriette ondergedoken en overleefden de oorlog.

